

„Soča“ izhaja vsak petek in velj
po pošti prejema ali v Gorici na do
pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrti leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „po-
stanih“ se plačuje za navadno pristop.
na vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat

7 „ „ „ 2 „

6 „ „ „ 3 „

Za vsa črke po prestopu.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu
in v Namski ulici in v prodajalnici G.
Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu,
naročnina pa opravištvu „Soča“, Via
Mercato 12, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delavcem
in drugim neupravnim se naročnina
ničja, ako se oglase pri opravištvu.

Narodna avtonomija.

I.

Vsemu slovenskemu razumništvu je gotovo jasno
pred očmi, da je boj slovenskega naroda proti
mnoгим in močnim sovražnikom za obstanek svoj
silno težaven in vseh boja jako negotov. Malo nas
je, silno malo nasproti Nemcem in Italijanom, ki v
boju proti nam pozabljajo na vse navkrižnosti v do-
mačem taboru, da takó s tem večim vseh om-
lji bolj prodirajo v ozemlje slovensko. Za avstrijskimi
Nemci in Italijani pa očitno stoji ves nemški in ita-
lijanski narod zupaj države naše in ti so velikanska
moralna in še mnogokaka druga podpora za itak že
zadosti močne nasprotnike naše. Poleg tega pa je
vedno nenaklonjena nam politična usoda ravno nad
maloštevilnim narodnim slovenskim pokazala in naj-
večaneje dokazala staroslavno resnico: Divide et
impera — deli in vladaj! Italija in Ogrska sta nam
najbrže za vedno pokrila do sto tisoč bratov naših,
ki gotovo pričakujejo narodno smrti; v Cislitaviji pa
smo razdeljeni med Kranjako, Štajersko, Korško in
Primorako, a v poslednji zopet na tri dele, v Gori-
ško, Trst z okolico in Istro. Štiri imamo deželne
vlade, a šest deželnih zborov in odborov in proti vsa-
kemu teh smo v drugačnem položaju, proti vsa-
kemu nam je udeležba nam za sveta naša narodna
prava drugačen, več ali manj ugoden ali vseh vsaj
deloma zagotovljen. In mi vidimo, da je naša narodna
borba proti umetni ali naravni nasproti večini na
Koroškem, Štajerskem, v Trstu in Istri skoro brez-
uspešna, kajti sovražne nam deželne umetne in na-
ravne večine se ne brigajo mnogo za ustavni zakon,
ne menijo se dosti za odloke in ukaze osrednje vlade,
ampak poprijele so se dosledno načela, da kdor ima
moč, ta je gospod, ta vlada in zapoveduje. Z brez-
obzirnostjo in zatiranjem deželne umetne ali naravne
manjšine hoté si za vedno zagotoviti prvo besedo v
deželi in neomejeno nadoblast nad deželnimi manjši-
nami. In ravno zaradi tega je naša borba za ravno-
pavnost našega naroda malone brezuspešna, a to
toliko težavnjša, ker srečujemo na vseh stopnjah

javne uprave take moč, take dostojanstvenike, ki
so do skrajnosti nasproti našim željam in težnjam. —

Že pred 40. leti, ko se se ustanavljala naša
prerajena vlada, spoznali so takratni rodo-
ljubi slovenski vse te nepilike ter videli v duhu
naše današnje zares težavno položaje. Da bi pa ob-
varovali narodni slovenski usodepolnih posledice naše
razcepljenosti med toliko pokrajin, ogrrevati in delo-
vati so začeli za ono velikolepo upravo za ves narod
slovenski, ki bi za vse čase zagotovila obstanek,
razvoj in razvoj mile nam narodnosti slovenske.
Hoteli so zopet združiti na vse vetrove razcepljeni
narod slovenski v jedno samo upravno skupino —
združeno Slovenijo, s jednim samim glavnim
meatom, z jedno samo deželno vlado, s jednim na-
mim deželnim zborom in odborom v srcu to idealne
združene Slovenije. In za se to prekrasno idejo po-
tezali so se zastopniki naroda slovenskega na držav-
nem zboru v Kromerizu in pozneje na Dunaju. Na-
rod slovenski je pošiljal državnomu zboru za „zdru-
ženo Slovenijo“ adreso, pod katerimi je bilo na ti-
soče podpisov. Oduševljenost med narodom za to lepo
idejo bila je zares velikanska. Narod je imel pred
seboj nek jasen in določen cilj za vse svoje politično
delovanje; zastopniki naroda slovenskega so imeli do
zadnje točke jasen in določen program, ki se je po-
polnoma zlagal z željami in težnjami volitev sloven-
skih. Zastopniki naroda slovenskega so pa tudi pri
mnogih prilikah, v državnih in deželnih zborih, pov-
zdigali glasove svoje za „združeno Slovenijo“, ki je
bila tudi glavni predmet mnogih velevažnih taborjev.
Narod je bil hvaležen svojim zastopnikom, ker spoz-
nal je, od kolike važnosti je zanj ta prekrasna misel,
ako se kdaj uresniči. To je bila glavna točka slo-
venske politike, bila je zvezda voditeljska k boljši in
gotovi sreči. —

Tudi mi na Goriškem nismo držali križem rok;
tudi mi smo se oglašali in unemali za združeno Slo-
venijo, tudi v našem deželnem zboru bilo je govora
o tej važnej prikazni slovenskega preporoda. O tem
nas je prepričal tudi gosp. dr. Josip vitez Tonkli, ki
je v svojem poročilu na volilnem shodu v Rifonbergu
navel tudi naslednje jako pomenljive besede, ki so

vedne, da si jih dobro zapomnimo. Ta idelek se
glasi:

„Tudi združenja vseh Slovencev v eno politično
celoto ali kronovino nisem sanjmaril, ker stavljam
v doželnosboraki prvi dne 30. oktobra 1869., kakor
je čitati v listih poročilih dež. zbora leta 1869. na
strani 281, 282, 283 in 284, na visoko vlado sledečo
interpelacijo: „Ali je volja visoke vlade pravilne
želje in zahteva celoga slovenskega naroda s tim
spolniti, da po pristopni poti vse slovenske pokrajine
takraj Litve združi v eno narodno in politično ce-
loto z enim skupnim deželnim zborom v središču
slovenskega naroda za skupne zadeve s postavljeno
pravico v vseh zadevah, ki so v 8. členu najvišjega
diploma od 20. oktobra 1860. odkazane deželni av-
tonomiji, in z eno deželno vlado, ki ima biti za ime-
novane zadeve temu deželnemu zboru odgovorna?“

Ta interpelacija je bila podpisana alor le od
mene in ranjkega poslanca dr. Zigona, a našla je
bila odmev po vsem Goriškem, kar so pri-
čala zahvalna in skupna pisma, ki so mi
bila došla v velikem številu od županov
in stariškinah svetov.“

To se je godilo torej ravno pred dvajsetimi leti
in da je gospod državni poslanec povdarjal to sani-
mivo interpelacijo zdaj, to je vesele znamenje vsaj v
toliko, da slovenska delegacija ni še popolnoma po-
zabila na tisto glavno in prvo točko slovenskega pro-
grama, ki je že pred dvajsetimi leti kar elektrizovala,
unemala in oduševljevala ves zavredni narod slovenski.
Kar nam je pa bilo pred 20. leti najviši usor, po
katerem smo z vse svojo mladeniško probujenostjo
hlepeli, kar nam je bilo še pred nedavnim časom
poglavitna točka izvrstno pogojene programa,
vprašamo, hočemo li kar takó malomarno pozabiti
na ta usor, na ta velikolepi idejal, predno smo ga
dosegli, predno so se uresničile prekrasne sanje, ka-
tere smo v omotični oduševljenosti sanjali toliko šte-
vilo let? Ali hočemo kar takó malomarno zavreči
med staro šaro svoje najvažnejše idejale mladostnega
narodnega preporoda, ker pihljajo nasproti tem ide-
jalom razne sovražne sipe? Kjer ni nasprotij, tam
ni težav in borbe — no tudi ne zaslug! — Predno

LISTEK.

Cuore — Srcé.

Italijanski spisal Edmondo De Amicis.

(Ocena s političnega stališča in z ozirom na naše odnose).

(Dalje).

Iz teh životopisnih črtic je razvidno, da ne
smemo nikakor pričakovati, da bi bil ta mož naklo-
njen naši Avstriji; ne rečem, da bi jej bil naklo-
njen iz ljubezni, ampak iz spoštovanja; da bi
jej bil pravičen za slavne čine naših vojakov v la-
ških vojnah, za naše zmage pri Custozzi in Visu,
itd. Italije niso zjediniili jedino le Italijani, ampak
zjediniili jo je v prvi vrsti sovrastvo Francozov in
Prusov do naše Avstrije. Tema dvema državama se
ima Italija zahvaliti za to, kar je. Ne bilo si sicer
modro terjati, da bi bil De Amicis povedal to re-
snico v knjigi, ki je namenjena v prvi vrsti „per i
ragazzi“ (za otroke-italijanske, to se umeje), a si-
rokoustil naj bi se ne o laških zmagah „per la libe-
razione dell'Italia.“ V tem je že mnogo preveč po-
pra! — Iz cele knjige se pa vidi, da si je Avstrija
nakopala hudo jezo in sovrastvo tega pisatelja, ker
ga je usoda privela v one vrste laških vojaških čet,
katere so naši pri Custozzi prav dobro natepli. In
to sovrastvo se vleče kekor rdeča nit po vsej knjigi.
Da zdi se nam celó, kakor bi bil pisatelj položil
vanjo največje zaupanje, da na tak način v mladini
najbolje razplamti ljubezen do „Italije mračnice“ in
jej usadi v srca vedno sovrastvo do tistega, ki jej

je storil trpeti. Njegova pisateljska spretnost ga je
pa vodila, da je dal temu čustu svojemu le toliko
duška, kolikor se mu je zdelo primerno, da bi v
prevleko gorečnostjo svoje nalogi več ne škodoval,
kakor koristil. Takó vidimo, da govori čisto o bojih
italijanskih, ne da bi imenoval sovražnika. N. pr. na
str. 8., kjer pravi, da se je Italija bojevala 50 let
in da je umrlo na bojišču 30 tisoč Italijanov — ju-
nakov. To število mrtvecev je za tolik časih sicer
majhno, toda na mladega bralca, ki ni navajen lo-
gično misliti, upliva to število z nenavadno močjo.

Da utisne v mlada srca toliko več sovrastvo
do naše Avstrije, poslužuje se pogostoma dveh sred-
stev in to sta: slava in blišč laške vojske in
s o č u t n o s t in občudovanje zaradi njenih žrtv in
muk za domovino. Vojaštvo mu je simbol nam na-
sprotnega čustva in zaradi tega skuša kazati mlademu
bralcu italijanskega vojaka kolikor mogoče v uzvi-
šenej podobi. Temu služi v prvi vrsti sestavka
„I soldati“ in „L'esercito“ (vojska) V zadnjem opi-
suje z živimi barvami in pretiranim olepšavanjem
različne vrste vojakov priporočujoč: „Kedarkoli slišiš
slavnostno klicati: Živela vojska! Živela Italija!“, ta-
krat si misli, da korakajo polki mimo tebe, bojišče
pokrito z mrtlici in prepravljeno s krvjo in takrat ti
pride vaklik „živela vojska“ bolj iz duš srca in slika
Italije se ti hode videla resnejša in vođa.“ Malo be-
sed, a doseženo je z njimi mnogo. V sestavku „I
soldati“ kaže čitalec z veliko spoštljivostjo trobojnico
nekega polka, ki se je bojeval 1. 1848 (zoper koga?
— zoper Avstrijo!), vso razcepano in zbledelo in
pri tej priliki položi šolskemu ravnatelju, ki je med
mladino gledal prehajajoče vojake, v usta naslednji
opomin: „Otroci, pozdravite, kadar gre nisto troboj-
nica!“ — V obse seznanje v knjigi mladega bralca

pogosto z italijansko trobojnico, kot z vidnim znakom
italijanstva; vselej govori o njej kot o nekem svetem
znamenju in zbira najčustljivejšo izraze, unemajoč za
njo mlada srca.

Da mu je gojitev ljubezni do Italije prvi in
najviši smoter, razume se samo ob sebi. V sestavku
„Italia“ po klada v usta mlademu bralcu prisego s
silno razvnetimi in do skrajnosti vročerkavnimi besed-
dami. Iz nje kratak odlomek: „Italija krasna, velika
in slavna, za katero je umiralo toliko junakov na
bojiščih in toliko korenjakov na moriških, priznam ti,
da ti hočem služiti, kakor koli mi bode določeno, z
umom, z dlanko ali srcem, ponižno in gorečo in če
pride dan, ko bodem moral dati za to svojo krv in
življenje svoje, dam svojo krv in umrjem, ključem k
nebu to tvoje sveto ime in pošiljam ti zadnji poljub
tvoje blažene zastavi!“ — Kateroga mladega bralca
ne razvnamejo take in jednake besede?

In za ta svoj najviši smoter mu služi proslav-
ljanje Viktorija Emanuela, Cavourja, Humberta, Mar-
zinija, Garibaldija itd. Vsakemu je odločen poseben
sestavek, vsakega opisuje se po zaslugah, katere si
je pridobil boreč se z enim ali dlanjo zoper sovra-
žnike združenja Italije, v prvi vrsti zoper Avstrijo.
Opisujoč pogreb Viktorija Emanuela pravi, da je
vladal slavni 29 let, v katerih je velika in slavna
domovina italijanska, raztrgana v sedem držav in
zatirana od tujcev in trinogov, vstala je prahi kot
jednotna država in v zastavah (osemdesetih polkov),
primesenih k pogrebu, vidi posebljeno Italijo; te
zastave so spomin na tisoč mrtlic, na potoke krvi
naše (n. laške) najsvetejšje slave, največje žrtve in
najtršačnejše bolečine: — Kdo jej vse to prizadejal?
Avstrija — zato sovrastvo jo!

(Dalje).

pa zavrnemo svoje dolgoletne uzore, za katere smo se uneseno dolgo vrsto let, takó nam mora kdo dokazati, da ti uzori niso bili pravi, da smo v svoji mladostni probujenosti iz tisočletnega narodnostnega spanja in v svoji neiskkušenosti zašli na napačno pot, ali pa da so te naše sladke težaje bile v resnici le nedostojne sanje ali utopije neiskkušenih fantazistov. Tega nam pa nihče ne bo dokazal! Nihče se ne upa trditi, da so naši najboljši zagovorniki tavali v temi in da bi se bil ves narod slovenski v prav mladoniško oduševljenostjo uneseno in ograeno za prazen nič! Slišimo pa ugovore mnogih krotkih slovenskih ovčic, da zdaj ni čas ugoden tej aicer lepi rešilni ideji, ker so ovire neki nepremagljive in ker sploh cela ta zadeva ni — oportunska. Lepa je ta! Ali hočemo katagorizirati potakati in mirovati, da ugubi ves svoj pomen vajvažnejše gibanje in zahtevanje slovenskega preporoda, da izgine s zemeljskega površja in da narod pozabi na svoje poglavitne težaje, predno se mu želje izpolnijo? Ni li večna škoda vsega tistega lepega časa, ko je narod slovenski sanjari o tej svoji „zdrunjeni Sloveniji“?

Vzemi si na zgled borbo Nemcev in Italijanov za svoje združenje v tem stoletju. Gorje Nemcu, ki se je pod Meternichom upal le ziniti a združenju mogočne Nemčije. Na stotine najimenitnejših Italijanov ječalo je v hudih okovih na Spielbergu in v drugih ječah, ker so delovali za združenje Italijo. In vendar so ubojci dosegli to, kar so želeli. Niso se preplahili vsake neugodne sapice! — Toda med njihovim in našim težanjem velikanska je razlika! Mi nečemo nič nelojalnega, nič takega, kar bi se ne moglo doseči v zmislu ustavnega zakona, nič takega, kar bi škodovalo skupnosti mogočne Avstrije. Mi hočemo le s jedaim mahom osrediti ves narod slovenski, da bode zadovoljno živel pod staroslavnim žezlom habeburkim! In ravno zato ne smemo pozabljati na svoje stare idejale, marveč doledno korakati za onim usvišenim ciljem, ki jedini v resnici in trajno osreči narod slovenski. O vsem tem obširneje pomenje kdaj.

Dopisi.

Iz Brd, 26. avgusta. — Razna „poslanega“ ni imela št. 34. „Soča“ nijednega dopisa. To kaže, da ni li dopiseniki v pokoj, ali na radostno potovanje, a v mrzle kopelji, ali pa, da so „padli“ v bolezen „nebržnost“, ki zdaj mori. Naj bo to meni v povod, da napravim kratk dopis.

Ta bolezen „nebržnost“ preplula je tudi derečo „Soča“ ter zašla v naša Brda. Čudimo se, da je „Soča“ to dovolila; bila je pač in ona nebržna za nas. Velel tega javlala je pri mnogih nebržnost; nekovi imajo cerkveno nebržnost, drugi šolsko nebržnost, tretji kmetovalsko nebržnost, četrta narodno nebržnost, kakor se kdo za to ali za uno ne briga; celo denarja poprijela se je bolezen nebržnost, kajti malo ali nič se ni brigal za Brice; ni ga bilo za vino, ni ga bilo za sadje. Oj ti smrtna nebržnost! Poskusi svojo moč vsaj tudi pri naših upnikih in davkarjih, da se ne bodo nič brigali za naše redke krajcarje!

Zavoljo nebržnosti in dela pri češpah moral je odbor „Slovenskega jezca“ dne 25. t. m. odložiti občni zbor na vgodnejši čas.

Nekaj udov „Slov. jezca“ je dne 22. t. m. napravilo izlet na Vrhovlje, kjer k nebesom kipi obširna, Breicem priključena romarska cerkev M. B. D.

Zjutraj pripelje predsednik svoje vikarjane, katerim so se tudi drugi pridružili, iz Gradnega mimo svojih podružnic v Nozem in Krasnem prepevaje litanije in pesmi na visoko Vrhovlje, od kodar je prišel g. beneficijant s procesijo naproti, kar je romarjem do arca dopadlo. Cerkev je bila polna ljudstva, katero je pri dveh sv. mašah (peti in tihi) pobožno molilo za odvrnjenje škodljivih vremen, za blagor cerkve, domovine in države. Po božji službi se je ljudstvo razšlo; ostali so pa voditelj, pevec in belj odlični možje ter si priredili zajutrek pod staro, kotato lipo, ki meri v debilo 5 metrov na okrog. Potem smo začeli razgledovati in občudovati naravne lepote. Zašel je pogor tudi na bodočo skladovno cesto čez Gradec, katera je Brdam neizogibno potrebna, kakor Soča mlinom v Stračicah. Na to nas pozove g. beneficijant k obedu; tu je bilo poleg dobre telesne hrane tudi mnogo duševne, kajti lepa vzajemnost med duhovniki, učitelji pa poseatniki vsbujala je mnogo veselja. Bog daj še takih dni! Hvala za lep sprejem g. beneficijatu! Mi želimo, da bi se važni službi, ki jo duhovnik pri tej cerkvi ima, prepričali dohodki zboljšali, a za cerkev več storilo!

Iz spodnjega Krasa. (Letina, ceste, orglje). Redki so dopisi, ktere prinašat, cenjena „Soča“, iz naših krajev; varok čemu pa je, da mi prosti kmetje malokdaj najdemo tak ali ugodno priliko, zamenjati plug a peresom. Letina, ki je v začetku prav bogata obetala, nas je varala, kajti glavni pridelek: žito, bilo je kaj revno; grozdje kaže lepo, pa kaj to — pomaga, ker vsled strupene jes listje precej odpada. Če

pojda tako naprej, pridemo vsi kmetje na beraško palico, ker še tako smo skoraj vsi de grla zadolženi. Ni dosti, da moramo plačevati velike davke, a hujše nas tarejo dolгови, oziroma obresti, koje upniki točno iztirinejo po 8 — 12% v denarju ali pa žitu. Zadolžen kmet ni več svoboden, postane oredje svojega upnika in gorje mu, če bi se predznil zoper voljo svojega gospoda ravnati, ker šestokrat se je prigodilo, da mu je posojilo takoj odrekel.

Obšinske ceste imamo tako slabe in ozke, da se dva voza ne zamoreta ogniti in večkrat se mi je že pripetilo, da sem moral razpreči ter po vzgledu Martina Krpana, koje srečal cesarsko kočijo, prenesti voz na drugo stran sode. Županstvo bi pač moralo skrbeti, da temu v okom pride ter zopet uprimeri v ceste te razorane potoke, ker po teh ne moremo več voziti. Ni dosti, da trpimo mi ljudje, so še bolj pa nedolžna živina radi nemarnosti občinskih mož. Zdramite se tedaj iz spanja preteklega stoletja ter vedite, da smo v jednom stoletju v vsem napredovali, tedaj tudi v cestah, ker v cestah se spozna, koliko delavnost županstvo velja!

Po vzgledu drugih naprednih vasi, premišljala je tudi naša, na kak način bi prišla do orgelj in to leta in leta Ljudstvo je bilo za nove orglje kaj uneto; in res, vse to ni ostalo brez posledice. Županstvo skliče v ta namen sejo, koje udeležitev bila je res polnoštevilna.

Naš vrli gosp. župan ponudi prvi v to svrhu 40 gl.; njegova radodarnost je tudi druge spodbudila, da so podpisali vsi jeden za drugim primerne zneske; kmalu pa se je v občini tolike denarja nabralo, da je bilo mogoče naročiti nove orglje pri znanej tvrdki, ki bode najbrž, če se le delo ne zakasn, v dan „Vseh svetnikov“ prvič v cerkvi zapele ter potomcem prišale, kako vnet je današnji rod za povzdigo slave božje. Občan.

Srpenica, 7. avgusta 1889. — Slavno vredništvo je naprošeno, da bi blagovolilo sprejeti v svoj cenjeni list sledeče: 24. avgusta p. l. pritožilo se je tukajšno županstvo na sl. c. k. poštno direkcijo v Trstu proti tukajšnemu poštному odpravniku, g. I. Brazu, zaradi njegovega odurnega, neuradniškega vedenja proti osebam, ki imajo v njegovem uradu opraviti in zaradi krivic, ki so se po odpravniku posameznikom godile. Prosilo je županstvo ob enem, naj sl. c. k. poš na direkcijo te nedostatke na našej pošti preiskuje in zaželeni red upelje.

Dasiravno pa je županstvo imelo v tej zadevi opraviti s čisto resničo in ga ni pri tem započetu vodila nikakršna strast, poslala je sl. poštna direkcija še-le 17. januarja, t. j. za 5 mesecev, županstvu odlok, v katerem se pa naši pritožbi malo zaupanja skazuje. Ali? in kako? je sl. poštna direkcija zadevajočo stvar preiskovala, ni nam mogoče vedeti; gotovo pa je izpadlo za poštnege odpravnika vse po godu, ker nam sl. poštna direkcija celo noče verifikovati resničga dogodka, da je imenovan odpravnik znesek, počan po poštni nakaznici, še-le v 5. mesecih izplačal, med tem se posluževal laži, katere je pisal dotičniku. Sl. poštni direkciji dokažemo vse to z listinami, ki jih imamo v rokah. — Imenovani sl. poštni urad pa izvaja menda svoje prepričanje s tem, da ne udobi vse leto dotičnega imena v knjigi, v katero se upisujejo poslani denarji in druge stvari. — Lep dokaz!

Ker pa se županstvo ni dalo premotiti s tem, da ga sl. poštna direkcija smatra strastno pristranskega, vložilo je 1. marca t. l. drugo pritožbo na sl. c. k. poštno direkcijo z opazko, da ne odstopi od svoje pritožbe od dne 24. avg. p. l. in je prosilo, naj ono določi novo preiskavo, h kateri pa naj se pokličejo priče.

Ker pa na ta odlok še danes zastoj čakamo odgovora, izražujemo srčno željo, da bi ta dopis, ki sloni na resnici, dal povod sl. poštni direkciji, da s svojim odlokom dalje ne odlaš, ker sicer bomo primorani zadevo najviš i oblasti prepustiti.

Politični razgled.

Cesar je došel 2. t. m. iz Isla na Dunaj, kjer je vsprejel novo imenovanega ministra za Hrvatsko pl. Josipovića zaradi prisege v avdi-jenci. Zvečer se je pa odpeljal k manevrom v Galicijo, kamor je odšel nadvojvoda Rainer že poprejšnjega dne.

Za istrske Slovane veselo novico raznesli so iz ministerstva notranjih zadev, da bode namestniški svetnik A. vitez Elusheg umirovljen. Nihče mu ne vošči srečnejše poti, kakor ravno istrski Slovani ki so mnogo let bridko čutili njegovo „naklonjenost“ do slovanskega naroda. Okrajni glavar pl. Czermak bode imenovan za vladnega zastopnika v istrskem deželnem zboru. To je znamenje — boljše bodočnosti! Dal Bog, da bi nas zopet ne varali...!

V Dalmaciji je podpisalo 24 deželnih poslancev hrvatskih, torej velika večina deželnega zbora, pet novih toček kot dopolnilo starega narodnega programa. Zlasti dve točki ne uga-jata priznanim slovanskim „prijateljem“ in to, da bi se združila Dalmacija z Hrvatsko in ker hotè ti deželni poslanci braniti staroslovensčine v cerkvenej službi, kakor staro svetinjo naroda hrvatskega. Dalmatinski poslanci so si postavili določen in jasen program, katerega odkrito priznavajo pred vsem svetom ter hotè posvetiti tej nalogi vse moči, zato pa imponujejo vsemu omikanemu svetu.

Izdajalski Kossuthovci že zopet kažejo svoje protidinastično mišljenje. Za 21. sept. namera-vajo prirediti skupno z dijaki banket in ples v proslavo 87. rojstnega dne izgnanega ustajnika Kossutha. Madjarska vlada pa mirno gleda, kakò se javno slavi jeden prvih sovražnikov naše vladarske hiše. — Franciškanskega priporja, ki je daroval slavnostno sv. mašo za protestanta in ustajnika Kossutha, začelo je zagovarjati židovsko časnikarstvo. To je najboljši dokaz, kakò slabo da je bilo to delo. „Vaterland“ pa kaže vse te razmere v pravi luči ter bere hude le-vite višim duhovskim dostojanstvenikom za njih hlapčevstvo vladi in framasonstvu. Človeku se skoro neverjetno zdi, kar čita o teh zadevah iz Ogerske. Kakò dolgo bode pač še to trajalo?!

„Pride ali ne pride, kdaj pride in kam pride“ ruski car, da povrne lanski pohod nemškemu cesarju Viljemu, — to je že dolgo časa velika uganka, katere nemški vsevedni časnikarji še niso uganili. Kar danes raztrobiyo v svet, jutri že preklicujejo; s tem pa kažejo, da prav ničesa ne vejo. Iz pisave najupljivnejših časnikov pa zamoremo spoznati, kakò srčno si nemški vladni krogi želè, da bi car prišel v Berlin, dasi se Nemci na svetu bojè jedino le Bogá. V Berolinu bi pa vsekakor sprejeli carja zeló, zeló — hladno, ker vedó, da bi bil ta obisk le uljudni protiobisk.

Ravno taka je s snidenjem srbske kraljice Natalije s svojim sinom kraljem Aleksandrom. Videti pa je, da si je odločna kraljica Natalija v svesti moči in veljave, katero imà kot kraljica in kraljeva mati zdaj, ko slavni kralj Milan Veliki nima nič več govoriti v Srbiji. Ne-kega lepega dne nam naznani brzozjav, da je kraljica že v belgrajskem konaku pri svojem mladostnem sinčku kralju Aleksandru I.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnikom ponavljamo še jedenkrat svoj spomin v 31. št., da sprejema naročnino izključno le upravitelstvo „Soče“, v Marzinjevi hiši, via del Mercato št. 12, II., ali tudi v l. nadstropju čitalnični oškrbnik proti tiskani in od izdaja telja podpisani pobotnici. Mnogi gospodje se niso ravnali po našem nasvetu, zato so nam prizadeli ogromne težke izgube. Olslej pa naj si p. n. gg. naročniki sami pripisejo, ako komu denar izroče, ki ga ne oddà v prave roke. — Zajedno se zahvaljujemo novim naročnikom za pristop v krog naročnikov naših, nekojim pa še posebej za laskavo izjave... Komur pošljemo list na ogled, prosimo ga, naj nam ga vrne, ako ne misli ostati naš naročnik. Mnogo poznamo odličnih in premožnih Slovencev, katere bi radi videli v krogu svojem. Če se oglasi vsaj 100 novih naročnikov, povečamo s novim letom listu obliko za četrtno berila za isto ceno.

Oznanilo: Ravnateljstvo tukajšnega c. k. izobraževališča za učiteljice sprejema učenke v ravnateljstvu pisarni 13. in 14. septembra od 8. do 12. ure predpoludne.

Vsaka učenka, ki na novo vstopi, prinese naj seboj:

- a) krstni ali rojstni list,
- b) zadnje šolsko spričevalo in
- c) spričevalo uradnega zdravnika, da je popolnoma zdrava.

Učenke, ki želè vpisane biti v c. k. dekliško vadnico, naj se oglasio se šolskim spričevalom pri ravnateljstvu 13. septembra od 8. do 12. ure predpoldne. One, ki vstopijo na novo, imajo prineseti seboj tudi krstni list.

V drugi, četrti in peti razred se ne sprejemajo učenke, ker ni prostorov. V Gorici, dne 1. septembra 1889. Fr. Hafner, ravnatelj.

Naznanilo. Na tej c. k. deški vadnici se bodo 13. 14. in 15. septembra upisovali samo učenci za prvi razred slovenskega in laškega oddelka in pa vsi tisti, ki se že do zdaj hodili v kateri razred te šole; dne 16. in 17. septembra pa se bodo izpravevali in vzprejemali samo tisti, ki želijo od kjerkoli prvokrat ustopiti v drugi, tretji ali pa četrti razred te vadnice.

Vsak učenec pridri z očetom ali materjo ali pa namestnikom — ter se oglasi pri voditeljstvu te vadnice in izroči svoje zadnje šolsko spridčevalo, ako je že hodil v katerokoli šolo. Vsak tudi, ki bi ne mogel plačati šolnine, ki znaša 2 gold. 50. kraj. za vsako polletje, in da še ni šolnine oproščen, podaj prošnjo z ubožnim listom, ki ne sme biti več kot leto star in ki mora natančno razložiti stanje in premoženje prosilčevih roditeljev in potrjen biti po županu in duhovniku dotičnega kraja.

Dne 18. septembra bo sveta maša s prizivom sv. Duha. 19. sept. pa ob 8 zjutraj začne redno poučevanje.

Voditeljstvo c. k. deške vadnice v Gorici.

Volilni shod. V nedeljo, dne 8. septembra t. l. (na Mali Šmaren) oodem v Vipavi v čitalnični dvorani po božji službi v Logu (okoli poldne) poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Uljudno vabim p. n. gg. volilce na mnogobrojno udeležbo. V Ljubljani dne 4. septembra 1889. dr. A. Ferjančič, državni poslanec.

Z Vipavskega smo dobili dolg dopis, ki ugovarja in smeji zadnji dopis iz „Rifenberga“ ter našteje našemu drž. in dež. poslancu celo kopo „grehov“. Od nas pa jako krepko terja, da dopis priobčimo, — sicer da smo malovredni plašljivci itd. Izdel se je pa, da je bil tudi oni dopisnik med poslušalci v Rifenbergu — tudi on je klical: dobro, prav dobro, izvrstno, takó je in končno: živio! Zdaj pa izza urednikovega hrbita cele litanije! Gospóda, to ni prava pot! Kedar so volilni shodi, takrat imate najlepšo priložnost, da svojim poslancem razkrijete svoje želje, da jih interpelujete zaradi te ali one zadeve, da prosite marsikakih pojasnil, no ne klicati: živio in izvrstno samo zaradi tega, ker kliče takó vaš sošed, kateremu se nočete zameriti ter hočete le urednike pohvaliti po kostanj v žrjavico. Dokler nam volilci ne dajo priložnosti, da poročamo z ozirom na oba zvana, moramo se ozirati na prvega ter s hladnokrvno pozornostjo vzdržati se v mejah objektivnosti. Kedar bodeta pa zvonila oba zvana, takrat nam bode zopet objektivnost posrednica med glavo in srcem.

Z Bolškega nam pišejo: Gotovo je znano vsem častitim čitateljem „Soče“ narodu našemu neprijazno mišljenje in delovanje notarja g. Rossmanna v Boleu. S slovenskim notarskim pismom se mož še ni pregrešil, kar je nenaravno in protipostavno. Toda dogajajo se še druge neprilike. Notar v Boleu bi moral biti strankam vedno na razpolago. Toda stranke prihajajo in se zopet vračajo, ne da bi bile kaj opravile, ker se je gospodu notarju zljubilo ostati dva ali tudi tri dni v hribih na lovu. Kaj takega ne moremo in nočemo več trpeti! G. notar naj bo doma in služi ljudstvu, ali pa naj porusti službo. Pri takih razmerah nam je skoro bolje, da bi prišel kak notar iz Tolmina po dvakrat na mesec, da bi vsaj vedeli, da svoja opravila opravimo, ako gremo v Bolec. — Na ta slučaj opozarjamo visoko c. k. nadsodišče v Trstu.

Iz goriške okolice nam pišejo: Kakor pred vsakim šolskim letom, takó je tudi zdaj obrazil vse kraje nek služabnik iz Kopač-Skrtove prodajalnice, ki je pod narodno pretvezo usiljeval svoje blago povsod, kjer je le mogel. (Pa je slovenski uskok). Če mu kdo prav odločno ne prepove, pa mu pošlje blagó, češ, saj že plačate, saj se ne mudi. Oni mladci je govorili, da je zdaj on prevzel Kopačevo (!) mesto in da bode baje on — trd Slovenec (!) — nadalje v zvezi s Skrtom. V to zvezo da stopi neki tudi — Likar (!). — Sploh je vsaka pretveza dobra, da se le blagó usili. Mislimo in rečemo: Svojega človeka moramo podpirati in kdor tega ne stori, ni vreden, da je Slovenec! (Takó je! Ur.).

Iz zelene Štajerske dohajajo nam pogosto jako veseli glasovi o narodni probujenosti in o raznovrstnih zmagah naših štajerskih bratov. Takó so Slovenci izvili Nemcem in nemškutarjem gospodarstvo in rok v Rogatecu in Konjicah, potem na Vranjakem, Laškem, v Jelšah, Gorenjem gradu, v Ptuj in najnovejšem času v Slovenski Bistrici in — celjski okolici. V celjski okolici so volili doslej narodno le v III. (najvišji) skupini, a 23. julija t. l. so Slovenci zmagali po hudi borbi tudi v II. skupini, takó da ima zdaj narodna stranka večino. Takó zgablja torej nasprotniki naši vedno več germanskih trdnjav, ki prehajajo v roke pravih gospodarjev. Umetno gospodarstvo manjšine nad večino vzdržuje se po navadi le toliko časa, dokler spm večina nezavedno spanje; kedar se pa zavé, potem je konec tujemu gospodarstvu. Ravno take vesele prikazni ponavljajo

se zadnja leta kaj pogosto tudi v Istri, kjer so Srbohrvatje in Slovenci iz mnogih občin izpodrinili italijansko gospódo. Celó Pazin, nekdanj slavnoznanu irredentovsko gnezdo, imajo zdaj Hrvatje v rokah. Slovan gré na dan! Učimo se od njih delavnosti, složnosti, nesebičnosti in požrtvovalnosti! —

Iz Podgore smo prejeli naslednji dopis: V starešinstveni seji dne 29. avgusta t. l. je starešinstvo podgorsko s hvaležnostjo sprejelo in odobrilo račun prostovoljnih doneskov za podgorski slov. „otroški vrt“ v preteklih 2 letih v znesku 134 gl. 26 kr., kateri so se za razne potrebe v vrtu potrosili. Stem se izraža vsem naklonjenim dobrotnikom srčno zahvalo in prosi za nadaljno blagohotno naklonjenost. Morebitni darovi naj se blagovole dopošljijo prečasti temu gospodu vikarju Jožefu Gulobu, županstvu v Podgori dne 2. septembra 1889. Klančič, župan.

Izlet sokolskih in drugih društev iz Ljubljane, Trata in mnogih drugih krajev v Divačo 1. t. m. bil je zares krasen, velikanek, impozanten in za prebujenost narodne zavesti in ponosa jako pomenljiv. Vsa Divača, od postaje na vse strani, bila je v zastavah, narodnih in cesarskih. Pred uhodom v vas, krasen slavočok. Zbralo se je tam do 5000 naroda v uzorno in oduševljeno narodno slavlje in kdor je bil tam, ne pozabi nikoli več krasnega dne. Ker na danes ni prostora, priobčimo prihodnjič obširnejši popis lepe slavnosti in krasne vilenice (jame) divaške.

„Corrierjevemu“ jezik — oslovu pohvala je morala za danes izostati. Od prevelike „sreče“ zaradi „izbornega“ slovenskega jezikoznanja nismo še sedli k pisalni mizi, da bi pokazali svetu, a kakimi goropadnostimi pita ta list svoje pomilovanja vredne čitatelje.

Ali je to mogoče? Videli smo dopis okrožnega sodišča neki Mariji Bastiancig v Grgarju — v italijanskem jeziku, s katerim se rešeni Mariji Boštijančič nalaga v izogib kazni, in ekssekuciji da mora storiti v 14. dneh svoje zakonite korake. Uboga žena ni mogla v Grgarju dobiti tolmača, a predno je prišla v Gorico, bilo je že skoro prepozno. In kdo je podpisal pod tem dopisom? Hudo nas je povedati — trd Slovenec D. . . . — Da bi se pripetil tam gori kje na jezikovni miji nemškočeški kakemu Nemcu tak slušaj, to bi bile interpelacije in debate v državnem zboru! Pri nas pa se vsak dan gode take reči v kljub ponižnim prošnjam. Kdo je kriv? Mi vemo!! O svojem času že povemo!

Spremembe pri učiteljstvu v goriški okolici: g. Eduvard Prindič je stalno potrjen za Pevmo; g. Fran Cicero pride s Trnovega v Lokovec, g. Fran Leban pa iz Lokovega na Trnovo; g. Leop. Pavlin pride iz Temnice v Gabrije pri Ajdovščini; g. Josip Križnič pride z Banjšic v Lig; g. Ignacij Križman (mlajši) pride iz Dornberga v Gabrije pri Mirnem; gospd. Josipina Jug je stalno nameščena v Mirnem; g. Karl Joranko z Kambrežke v Avče; g. Josip Vittori iz Podgore v Opatjeslu; g. Karolina Kocijančič iz sv. Križa v Bilje; g. Alojzija Bavcon iz Šempasa v Sv. Peter. — Od izprašanih učit. kandidatov so imenovani začasno: g. Avgust Poberež za Banjšice; g. And. Tomažič za potovalnega učitelja za Srednje-Kambrežko; g. And. Lašič za Dornberg; g. Fran Stergar za Lom; g. Kristina Doljak za St. Florijan; g. Gabrijela Komel za Rifenberg; g. Marija Čej za sv. Križ; g. Bibijana Bisail za Šempas; g. Frančiška Lisjak za Kviško in g. Ana Osan za Podgoro. Goriški okraj je pridobil letos torej mnogo novih, mladih močij, katerim želimo obilo uspeha v novi službi. Vendar pa pomanjkuje v goriškem okraju še mnogo — do trideset učiteljskih močij, da bode okraj povsod zadostno in enakomerno preskrbljen z učiteljskimi močmi. — S Tolminskega nam poročajo, da je gosp. Zupančič preložen iz Cerknega v Kobarid; g. Anton Miklavč iz Drežnice je imenovan za Kobarid in to za tisto mesto, ki je bilo razpisano štirikrat in za katero je bil imenovan g. A. Miklavč prvič in in četrtič, v drugič in tretjič pa g. Albert Dominko, ki je imenovan za Livek — z daj, ko se je že navedenemu ministerstvu pregrda zdela vsa ta „komedija“ z imenovanjem stalnega učitelja v Kobaridu. Sicer pa priobčimo prihodni — na zopetno prošnjo dopošljalec dopisa — vsaj jeden odlomek iz zanimivega dopisa iz Kobarida. Za podučitelja v Kobarid je imenovan g. Josip Rakovšček.

Deutsch reden! Ko smo se v nedeljo peljali nekoji izletniki v Divačo, prašal je nekdo izmed nas na sožanski postaji konduktorja brzovlaka št. 3, da li je še čas, da poskoči k blagejši po listek do Divače. Toda začuli smo silno surov, izzivajoč odgovor: Deutsch reden! Na to je ta germanski kuituronosel slišal nekaj pravih krepkih, da mu je hitro upadel pogum, v Divači pa ga je dotičnik upisal v pritožno knjigo. Južna železnica se odlikuje poleg aramotno visokih tarifov tudi po svojem osebjem!

V beneški Sloveniji je več vasij, ki se imenujejo sv. Leonard, kar je v mnogokem oziru jako

neprijetno; zlasti na pošti so nastajale mnoge zmešnjave in krivice. Zategadel je županstvo v jednom takem sv. Leonardu soglasno sklenilo, naj se naprosi italijanska vlada, da bi imenovala uradno njih vas „San Leonardo degli Slavi“ (Sv. Leonard Slovanski). Toda vlada jim je prošnjo odbila in nasvetovala, naj imenujejo katerikoli predikat, le onega „degli Slavi“ ne. Toda vrli slovenski možje so ostali pri svojem prvem sklepu. Vlada je pa zopet prošnjo prav na kratko odbila, ker oni predikat ni za italijansko uho — perchè non suona troppo italiana mente. Ni čuda, če ital. vlada ne dovoli novih takih predikatov, saj je celó zgodovinsko in staroslovno ime: „San Pietro degli Slavi“ spremenila v „San Pietro sul Natissone“. Celó pred slov. imeni imá še strah ta mlada in čila Italija!

Vipavska čitalnica bode slovesno praznovala 8. t. m. svoj 25letni obstanek. Na predvečer bode bakljada po trgu in serenada pred društvom. Ob 8. uri zjutraj sprejem gostov in poklonitev traku nastavi od vipavskih narodnjakinj. Ob 9. uri slovesna sv. maša pri romarski cerkvi v Logu, ob 1. uri pa banket. Zvečer slavnostna beseda s plesom. Igrala se bode izvirna igra slov. pisatelja dr. Josipa Vošnjaka: Svoji k svojim.

Znižana cena soli. Tukajšnji c. k. finančni nadzornik nam je doposlal naslednji dopis: „Vedel odloka visokega c. k. finančnega ministerstva od 22. avgusta 1889, št. 29648 je s prvim septembrom t. l. v zalogi soli v Piranu znižana cena pri vsakih 100 kg. od 9 gl. 40 kr. na 9 gl. 34 kr.“ Kdor porabi torej 1 kvintal soli, prihrani si od zdaj naprej po dobrohotnosti visokega c. k. finančnega ministerstva — celih šest krajcarjev.

Zanesljive firme dobijo posojilo pri „Goriški ljudski posojilnici“, ki posojuje proti intabulaciji ali zastavi in proti poročstvu; še najrajši pa s poročtvom na kratke obroke. Kdor si pa hoče izposoditi denar in pa njegov porok morata biti ali postati društvenika posojilnične. Natančnejši pogoji se dajejo pri društvenikih ali pa v posojilnični pisarni, (Via Ascoli st. 1. pri tleh na desno).

„Kmetško bralno društvo“ pri sv. Luciji privedi v nedeljo dne 8. t. m. veselico s prav obširnimi in zanimivimi sporedom. Pelj se bodo štirje zbori in jeden samospev; nagovor, deklamacija in dve igri: „Star vojak in njegova rejenka“ in pa „Kje je meja“. Sodelovali bodo tudi volčanski in podmetiški pevci. Začetek ob 6½. Udje so prosti, za neude pa je ustopena 20 kr.

Pouk na c. kr. pripravnioci za srednje šole na Proseku prične 16. t. m. ob 9. zjutraj. Vsprejemó se učenci, ki so izvršili z dobrim uspehom tretje leto občnih ljudskih šol.

„Osvéta“ list za pregled v umetnosti, vedi in politiki, prinaša nove pesni S. Gregorčiča v izbornem prevodu znanega češkega pisatelja Vojteha Pakostea. („Slovenec“).

G. Dr. Andrej Lisjak se je danes povrnil s svojega potovanja v Gorico ter zopet ordinuje vsak dan pred in popoldne v lastnej hiši v gosposkeji ulici h. št. 23.

Schwarze, weisse und farbige Seiden-Damaste von fl. 1.40
bis fl. 7.75 p. Met. (18 Qual.) — versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Slovenskim starišem!

Dva ali tri učeuke za tukajšnje c. k. pripravjalnico sprejemem na hrano in stanovanje s prav ugodnimi pogoji.

Josip Gruntar,
mesar.

V Kobaridu, 30. avgusta 1889.

Razglas.

Podpisani si šteje v prijetno dolžnost naznanjati slavnemu občinstvu in vsem tistim, ki si želé za pogrebne svečanosti ali druge slavnosti tukajšnje veteransko godbo, da se blagovole obračati v to svrhu do društvenega tajnika g. Josipa pl. Pallichia (v knjigarnici na Travniku št. 6).

Za ravnanjstvo veteranskega društva

Jacobi, načelnik.

NAZNANILO.

Ujjudno podpisani naslanjamo častitomu občinstvu in okraju, da od sedaj naprej prodajamo bele istrijske morske sol po:

Gold. 10 „ 25 „ za 100 kgr.

Priloga se k običnemu udeležanju kupčije,

Ferdinand Hönig,

trgovec

v Kanalu na desni strani Seče
h. št. 41 in 42.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priporočilu sredstva svojega 20letnega očeta, v vseh ohranjenih, je pripravljena plemenito poslušati v nemirnem jeziku vsakemu bratčaku. Naslov: J. M. Hölzlmann, W.-u. L. Kollingasse 4.

Za zidarje!

Dne 29. sept. t. l., od 2. do 4. ure popoldne odda se v županjski pisarnici v Sovodnjah na amari-ževski dražbi zidarstvo dele razbiranja pokopališča in naprava mrtvašnice v davkarški občini Poč. Klicna cena je 895 f. 21 kr.

Dolžni stavbni črtež, predvarek dela in auran-časti pogodi morajo se poizvedeti ob uradnih dnevih in urah v županjski pisarnici v Sovodnjah.

Županstvo v Sovodnjah

dne 28. avg. 1889.

Župan:

PAVLETIČ.

V VSEH TRAFIKAH.

NAJBOLJŠI
papir za cigarete
je pristal
LE HOUBLON
FRANCOZSKI
Cawley & Henry & v Parizu
SVARI SE PRED PONAREJANJEM!

Glavna zaloge za Avstro-Ogersko: OTTO KANITZ & Com.
1. Stock im Himmel, Dunaj.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodošla pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokazuje njegova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in prečenojo prav kmalu najhujše bolečine. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jeziku in na vratu, proti črvenim boleznim in proti glitam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, kožne, zoper bije sren ter čistiše pokvarjene kri. Ono ne pregoja samo omenjenih bolezni, ampak nas obvaruje tudi pred vsako boleznijo.

Predeje se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in posilnitve pa odine v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Testu v lekarni G. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Kornau.

Kna meklekna stane 20 novcev.

Visokocastiti duhovščini

priloga se v ljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in srebrja in čistega srebra, kličkega srebra in iz medenine najnovije oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložiti načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ogaji pozlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolja poslati iste zafrankovane.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli stev. 17.

Priloga naslova blago dobro spravljeno in pošiljno priložiti.

Vinice na Dolenjskem, dan 12. jan. 1889.

Blagovolite mi poslati dvanaest steklenic Vaše esence za želodec.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst so uživali esenco z najboljšim uspehom. Neka bolnica je bila že za smrt bolna, vsi so mislili, da mora v malo urah umreti; toda komaj je zavila nekoliko kapljic esence, je že okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrtni postelji. Esenca se tedaj zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem

JURIJ KÖNIG, župnik.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradu, Gradišči, Trzinu, v Trtu, na Stajerskem, Koroškem, Kranjskem, Hrvaškem, v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Gosp. G. Piccoliju,
lekarnarju v Ljubljani.

Po kratki rabi prekoristno zobno čistilo.

LEPOTA
zob
KALODONT
F. A. SARG'S SON
& CO.

c. k. dvorni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se pri lekarničarjih parfumeurjih itd., 1 kos. 35 kr. — V Gorici pri G. B. Pon-toniju, A. de Gironcoli, lekarni Kürner, G. Braunitzerja in G. Cristofolletiju.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Pisarnica vrhnega zastopa za Gorico in Goriško nahaja se v

Marzinijevi hiši, v II. nadstr.

Tukaj se zavaruje za plačilo nizkih premij proti škodi po požaru, streli, parnih razletih ali njih nasledkih. Prejemajo se tudi zavarovanja na življenje v najraznovrstnejših slučajih in kombinacijah ter se dajejo glade tega vsa pojavnika, kakor tudi tiskani navodi.

Vrhnji zastop v Gorici
v Marzinijevi hiši, II. nadstrop.

Šolske knjige in vse šolske
potrebščine za vsa učilišča v mestu in na
deželi prodaja

Knjigar, prodajalec papirja in tiskar

J. PALLICH v Gorici, na Travniku št. 6
po jako nizkih cenah.

Mnogim gospodom učiteljem in prijateljem z drže, ki so me v preteklem šolskem letu počaščevali z mnogimi naročili, zahvaljujem se po tem potu najsrčneje ter se nadajam, da mi tudi v bodoče skažejo svoje zaupanje. Z najodličnejšim spošto-njem udani

J. PALLICH.

!!! NAZNANILO !!!

J. & S. KESSLER

BRNO

Ferdinandova ulica

št. 7. S. G.

največe in najcenejše knjopvališče za
— zimske do o. —

Največa zaloge rimernih
božični da. v.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospode in gospe in o galanterijah, uzorci sukna in reznega blaga zastoj in franko. Po-šiljatva k posthnu porzajem.

Tvorniška zaloge sukna

Dekler je še kaj v zalogi!
Ostanki brnakega sukna
2.10 metrov za celo zimsko možko obleko f. 3.75

Angleško ševit-blago
9.10 metrov za celo možko obleko
I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.—

Blago za zimske suknje
fine baže, moderne barve 2.10 m
10 for., II. 6 for.

Pravi štajerski loden
za lovske suknje in obleke, nepo-kvarljiv, 1 meter f. 2.85

Blago za vrhne suknje
barve po najnovjši modi, naj-čnejše baže 2.10 m. za cel vrhnik
6 for.

Modno blago za gospode

Srajce za gospode
iz lifona, kretona, cxforda, naj-boljši izdelok I. f. 1.80, II. 1.20

Oxford-srajce za delalce
močae, dobre baže, 3 komade I.
f. 2.— II. 1.40

Spodnje hlače ali svitice
iz n. jmočnejega platna, koperja
ali barjanta I. f. 2.50, II. f. 1.80
za 3 komade

Normalno perilo
Jaegerjev sistem sama volna, za
gospode in gospe 1 srajca f. 3.50
1 hlače f. 8, iz bomba f. 1.50 kom.

Možke nogavice
zimske, bele in barvane, pletene
6 parov f. 1.10

Kape iz pliša

za možke in dečke, 6 kom. f. 1.50
Potna ogrinjala (plaid)
3.50 m. dolg. 1.60 m. širok f. 4.50

12 žepnih rutic
zarobljenih, z barvanimi robi za
možke f. 1.20, za ženske 1 for.

Zavese, plachte, preproge

Zavese od jute
najnovejša risarija, popolna, v dveh
barvah f. 2.30, v štirih barvah f. 3.50

Garniture od jute
2 pregrinjali za postelje in 1 na-mizni prt, najnovejša turška ri-sarija v dveh barvah, f. 3.50, v
štirih barvah 6 for.

Prešita zimska pokrivala
iz ruše, popolno dolga in široka,
1 komad 3 for.

Jacquard-Manila hodna
preproga, 10 metrov dolga, trpežno
blago f. 3.50

Garnitura od ripsa
2 pregrinjali za postelje, 1 namizni
prt, najmodernejša barvane f. 4.50

Rjuhe (plachte)
1 kom brez šiva, 3 m. dolg. f. 1.50
Gotov slamnjak, 2 m. dolg.
1 komad, I. f. 1.40, II. 90 kr.

Konjske plachte, teške vrste
z obrobki, 190 cm. dolge 180 cm.
široke, I. rumena f. 2.50,
II. siva f. 1.50

Planelaste rute za na glavo
za ženske, zelo tople 3 komadi
I 2 for. II. 75 kr.

Namizni prtli

laneni, vseh barv, 3 komadi 3/4
2 for. 3 komadi 6/4 1 for.

Prtičli (serviete)
laneni 4/4 četvorni, 6 kom. f. 1.20

Perilo za gospe

6 ženskih srajc
iz najmočnejšega platna z robčastim
obličkom f. 3.25, z vezanjem
5 for.

3 ponočni korzeti
iz fin šif. z vezanjem I. 4 f. II. f. 180

Predpasniki za ženske
iz oxforda kretona surovega platna
ali lifona, 6 komadov f. 1.60

Spodnje suknje iz klobu-čevine, bogato tamberizane, rdeče,
sive ali drapirane, 3 kom. 3 for.

Angora-Ogrtač
zimski, 10/4 velik f. 2.80

Volnena ženska jopica
(Jersey) vseh barvah, lepo pristoj-a o a 2 for., II. f. 1.20

Nogavice za ženske
zimske, bele ali barvane, 6 parov
pletene f. 1.30

Damašne vbrisaške
iz lane, 6 komadov z franjami
f. 1.80, z obrobkom f. 1.20

Platnina in tkanina
1 komad — 29 komolcev

Domače platno
močne vrste (29 komolcev) 1 kom.
5/4 f. 5.50, 4/4 f. 4.20

Oxford, najnovejši uzorec
1 komad (29 komolcev) f. 4.50

Šifon

za možko in žensko perilo, 1 kom.
(0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50

Proslaki barjant
1 komad (29 komolcev) bel ali
rudeč 6 f., vijav ali rojav, f. 5

Kanevas
za posteljne preproge 1 komad
(0 d. komolcev) I. f. 6, II. 5.20

Atlasov gradl
za posteljne preproge 1 kom. (30
d. komolcev, I. f. 750, II. f. 5.50

Modno blago za dame.

!! Kupi se o priliki !!
Zimski Niger-loden

za ženske obleke, najboljša vrste,
10 m. f. 3.20

Karirano modno blago
60 cm. široko za spalne suknje in
otročje obleke, 10 m. f. 3.50

Joupon i troščno blago
v vseh barvah, I. f. 3.50, II. f. 2.80

Planela Valeria
najnovejši uzorec, 10 m. f. 4.—

Kalmuk
najnovejši uzorec, 10 m. f. 2.70

Barjant za obleke
najnovejši uzorec pristno barve,
10 metrov, f. 3.—

Kaamir dvojne širokosti
črna in barvan, 10 m. for 4.

Atlas od volne, dvojne
širokosti, črna in barvan, 10 m.
f. 6.50